*וכולן רשאין א] כהנים לשנות באכילתן לאכלן צלויין שלוקין ומבושלין ולתת לתוכן תבלי חולין ותבלי תרומה דברי ר' ב] *ישמעאל אמר ליה הנח לתרומת תבלין דרבנן איתיביה *אין לוקחין תרומה בכסף מעשר מפני שממעט באכילתה ור' שמעון מתיר אישתיק ליה כי אתא לקמיה דרב יוסף אמר ליה אמאי לא תותביה מהא *אין מבשלין ירק של שביעית בשמן של תרומה *שלא יביאו ג](קדשים) לבית הפסול ור' שמעון מתיר א"ל אביי ולאו מי אותביתיה מהא דתבלין ואמר לי הנח לתרומת תבלין דרבנן ד] הכא נמי (תרומה) תרומת ירק דרבנן אי הכי איפכא מיבעיא ליה למיתני ירק של תרומה בשמן של שביעית ולאו מי אותביתיה ה] ממתני' דמתיר רבי שמעון ואמר לי דאיערב הכא נמי דאיערב אי דאיערב מאי טעמייהו דרבנן מידי דהוה ו] אאשם ושלמים מי דמי התם אית ליה תקנתא ברעייה הא לית ליה תקנתא ברעייה הא לא דמי אלא לחתיכה שבחתיכות דכיון דלית תקנתא דאוכל כחומר שבהן מתקיף לה רבינא מי דמי חתיכה שבחתיכות לית לה תקנתא כלל האי אית ליה תקנתא בסחיטה רב יוסף היכי נסחוט נסחוט טובא קא מפסיד בשביעית נסחוט פורתא סוף סוף איערובי מיערב איתיביה *רבי שמעון אומר ז] למחרת מביא אשמו ולוגו עמו ואומר אם של מצורע הרי זה אשמו וזה לוגו ואם

וכולן ח] **הכהנים רשאין כו'**. משנה היא בפ' כל התדיר (לקמן דף צ:) וגבי קדשים קאי: **לשנות באכילתן**. **כגון לאכלן צלויין כו'**. ט] *אמר קרא לך נתתים למשחה (במדבר יח) לגדולה כדרך שהמלכים אוכלין: **ותבלי תרומה**. ואע"ג דקא ממעט בזמן אכילת תרומה: **אין לוקחין תרומה**. הכהנים בכסף מעשר שני בירושלים: **מפני שממעט באכילתה**. במקום אכילתה דמעכשיו לא יאכלנה אלא בירושלים: **כי אתא**. אביי קמיה דרב יוסף: **א"ל אמאי לא תותביה**. נמי מהא: **לבית הפסול**. י] כשצריך לאכול השמן בזמן השביעית: **ה"נ**. דרבנן תרומת ירק: **אי הכי**. דמשום דרבנן הוא: **איפכא מיבעיא ליה למיתני**. אין מבשלין ירק של תרומה בשמן שביעית ורבי שמעון מתיר אבל השתא שמן תרומה דאורייתא היא דכתיב (שם) כל חלב יצהר וקא שרי ר"ש: **דאיערב**. שמן בירק ועל כרחו יבשלם יחד כדמפרש לקמיה דאי אפשר לסוחטו יא] כולו ממנו: **הא לא דמי כו'**. סיומא דקושיא הוא: **חתיכה בחתיכות**. מתני' היא וקתני תאכל כחמור שבהן ואפילו לרבנן והכא נמי אי בדאיערב עסקינן לא הוו פליגי רבנן עליה: **וקמפסיד בשביעית**. ורחמנא אמר "לאכלה" ולא להפסד: **למחרת**. בספק מצורע מוחלט וספק אינו מוחלט קאי למחרת ביום השמיני: ***שחיטה בצפון ובכונה**. כחומר חטאת: **וסמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק**. כחומר שלמים והא

אין לוקחין תרומה בכסף מעשר שני מפני שממעט באכילתה. פי' בקונט' דמתחלה שריא לאונן כדאמר בפ' הערל (יבמות דף עג.) זרות אמרתי לך ולא אנינות והשתא אסירא דמעשר אסור לאונן וגם בעי חומה ותרומה לא בעי חומה יב] ומתוך המשנה משמע שאין הקפידא משום תרומה אלא משום מעשר דמעיקרא שרי לזרים והשתא אסור וגרסי' בסדר המשנה יג] *באכילתן כו' והכי איתא במס' מעשר שני (פ"ג מ"ב) אין לוקחין תרומה בכסף מעשר מפני שהוא ממעט באכילתו ור"ש מתיר אמר להם ר"ש אם הקילו בזבחי שלמים שהוא מביאן לידי פיגול ונותר לא נקל בתרומה יד] מה לי היקל בזבחי שלמים שכן מותרין לזרים נקל בתרומה שהיא אסורה לזרים פירוש אמר ר"ש אם הקלו ליקח שלמים מכסף מעשר אע"פ שמביא המעשר לידי פסול פיגול ונותר כ"ש שלוקחין תרומה הקלה מכסף מעשר אמרו לו אם לוקחין שלמים שמותרין לזרים כמו מעשר אבל אין לוקחין תרומה שגורם למעשר להיות אסור לזרים: הגה"ה:

*למחרת מביא אשמו ולוגו עמו. פי' בקונט' למחרת יום שמיני טו] ובמנחות טז] (דף קה.) פי' למחרת יום ששים והכל אחד דאספק נזיר טמא וספק מצורע טמא קאי כדמוכח בתוספתא דנזיר פרק בתרא והכי איתא התם ספק נזיר טמא יז] וספק נזיר טהור אבל נזיר ודאי היה ספק מצורע טמא פירוש מוחלט ספק מצורע טהור פי' שטהר כבר אבל מצורע ודאי היה פירוש בחד גברא איירי שיש בו כל ספיקות הללו אוכל בקדשים לאחר ששים ושותה יין ומטמא למתים לאחר מאה ועשרים יום כיצד אמרו לו נזיר טמא אתה לא ומנה שבעה הזה ושנה גלח והביא קרבן מנה *שבעה ומבקש לגלח אמרו לו נזיר טהור אתה ואין טהור מגלח פחות משלשים יום לא ומנה עשרים ושלשה יום להשלים שלשים מנה שלשים ומבקש לגלח אמרו לו נזיר טהור אתה ואין נזיר מגלח אלא על הדמים פירוש *שלש בהמות חייב להביא חטאת עולה ושלמים ועל אחת מהן יכול לגלח וחטאת בהמה אינה באה על הספק ושלמי נזיר נמי טעונין תנופה וזה אין יכול להניף מפני שהוא ספק מצורע טמא אבל עולה יכול להביא על תנאי והיינו דקתני כיצד הוא עושה מביא עולת בהמה ומתנה עליה ואומר אם טהור אני הרי זו חובה ואם לאו הרי זו נדבה כיצד הוא עושה להחמיר עליו מביא פיילי של חרס חדשה יח] ונותנין לתוכה רביעית מים חיים ומביא [שתי] לפורי דרור כדין כל המצורעין ביום תגלחתן וחטאת העוף פירוש כדין נזיר טמא דשמא נזיר טמא הוא ותגלחת זו של טומאה ואינו מתחיל נזירות טהרה עד שיביא חטאתו של טומאה יט] (יט) שחטאתו מעכבתו מלמנות נזירות אבל אשמו אינו מעכבו ומשיגלח תגלחת *טומאה הוא אסור לגלח עד שימנה נזירות טהרה ולהכי צריך להביא חטאת נזירות טומאה למנות נזירות טהרה ונגלח בסופה לטהרת נגעו והאשם ישהה עד *תגלחת הטומאה שיעשה אחרי טהרתו בודאי מן הנגעת שאותה תעלה לו ודאי לטומאת נזרו כמו שמפורש בסוף הברייתא דימי נגעו אין עולין לימי נזרו ותגלחת נגעו אינה עולה לתגלחת נזרו כדאמרי' בפ' מי שאמר הריני נזיר מגלח (נזיר דף יז:) ובפ' ב' נזירים (שם דף ס:) ומה שמביא חטאתו ביום תגלחתו היינו כר' עקיבא דאמר במס' נזיר (דף מו.) אם גילח בשמיני מביא קרבנותיו בו ביום והכא נמי הוי כגילח בשמיני שהרי שוהה תגלחתו ומתנה על חטאתו ואומר אם טמא אני חטאת מחובתי ועולה נדבה פירוש עולה שאמרנו למעלה ואם טהור אני עולה מחובתי וחטאת העוף ספק ומגלח ראשו וזקנו וגבות עיניו כדרך שהמצורעים *מגלחים ומביא עולת בהמה ומתנה עליה כו' ונראה שחסר מן התוספתא וסופר שלשים יום וגרסי' ומביא עולת בהמה כו' שהרי ספק נזירות טהרה הוא מונה ואינו יכול לגלח תגלחת שניה לנגעו עד שיזרוק עליו אחד מן הדמים כ] ויביא עולה וחטאת ושלמים *וישהה עד סוף נזירות טהרה שאחר טהרת נגעו שעולה בודאי ואומר אם טמא הייתי פירוש אם טמא הייתי בתגלחת ראשונה העולה ראשונה נדבה היתה וזו תהא חובה וחטאת העוף שהבאתי בתגלחת ראשונה מחובתי ואם טהור אני עולה ראשונה חובה וזו נדבה שתגלחת זו של עכשיו אינה כלום וחטאת העוף כא] ספיקו *מגלח ראשו וזקנו וגבות עיניו כדרך מצורעין ותגלחת זו היתה ראויה ליעשות בסוף שבעת ימי ספרו מתגלחת ראשונה אבל לא היה יכול משום דגילוח ספק מצורע אינו דוחה איסור גילוח הנזיר רבי שמעון אומר כב] מחר יביא אשמו ולוגו בידו כדין מצורע בשמיני שלו והוא יום ששים ואחד ומתנה עליו לפי שהוא ספק מצורע וחטאת מצורע שמעכבת טהרתו אינו יכול להביא מבהמה שאין חטאת בהמה באה על הספק לפיכך יביא חטאת העוף ואם הוא עשיר יכתוב נכסיו לאחרים ויהא עני ויביא קרבן עני דהיינו עוף ור' שמעון לטעמיה דאמר במס' ערכין (דף יז:) אפי' היה עשיר בשעה שהביא ציפורים או בשעת הבאת אשם והעני הכל הולך אחר חטאת ואפי' לתנאי דפליגי עליה איכא לאוקמא להא דהכא ולפרושי יכתוב נכסיו לאחר מעיקרו ומתנה על חטאת העוף ואומר אם טמא הוא פירוש אם מצורע הוא הרי זו חובתו ואם לאו הרי זו ספיקו ואוכל בקדשים מיד אבל לשתות יין ולטמא למתים אינו יכול שאין ימי נזרו עולין לו *מתוך ימי נגעו כיצד יעשה לדברי בן זומא כג] שאינו מצריך לבקש אחד מן השוק לידור כנגדו בנזיר כמו שמצריך ר' יהושע בפרק שני נזירים (נזיר דף נט:) סופר שלשים יום ומביא עולת בהמה ומגלח פירוש ספק תגלחת טומאה וספק תגלחת טהרה דשמא מצורע היה ונזיר טמא ולא עלו לו אחת מתגלחותיו לנזירותו רק לנגעו שאין ימי נזרו עולין מתוך ימי נגעו ולסוף שבעה אחרי טהרת ימי נגעו אינו יכול לגלח דשמא נזיר טהור הוא אבל הואיל לא בעי שכבר הזה ושנה ואפי' לסוף שלשים אינו יכול כד] *על שיזרוק עליו אחד מן הדמים ומביא חטאת העוף משום ספק תגלחת טומאה שאינו יכול להתחיל מנין נזירות טהרה עד שיביא חטאת וכדפרישית ומתנה עליה כתנאי שלמעלה בתגלחת ראשונה וה"ה שיש להתנות שאם אינו נזיר עכשיו כלל שכלתה נזירתו מתגלחת שלמעלה העולה נדבה וחטאת העוף ספיקו אך התנא לא חש לפרש כל זה *סופר שלשים יום ומביא קרבנותיו שלמים ודאי *עולת בהמה ספיקו ומתנה עליה ואומר אם טמא הייתי בתגלחת שלישית העולה ראשונה
נדבה

◆

שיטה מקובצת

א] רשאין הכהנים: ב] ר' שמעון תיבת ישמעאל נמחק: ג] תיבת קדשים נמחק: ד] הכי נמי דרבנן (ותיבות תרומה תרומת ירק נמחק). פ"ה דמיירי בתרומת ירק דרבנן ועל זה פריך אי הכי איפכא מבעיא ליה דנהוי מוכח בברייתא דמיירי בתרום' דרבנן וזה דוחק דאיך היה טועה בזה לומר דמיירי בתרומת ירק דרבנן דבברייתא מזכיר בהדיא שמן של תרומה לכך נראה דה"פ ה"נ דרבנן פי' דשמן של תרומה דקתני בברייתא מיירי בשמן שומשמין ואגוזים דתרומה דידהו לא הוי אלא מדרבנן דמדאורייתא לא הויא תרומה אלא שמן של יצהר ועליה פריך אי הכי דמיירי בתרומה דרבנן איפכא מבעיא ליה למיתני ירק של תרומה בשמן של שביעית דלא. ליתני למעטי כלל בתרומה דאורייתא אלא ש"מ דבתרומה דאורייתא מיירי ומשני דמיירי דאיערב כבר: ה] תיבות ממתני' דמתיר ר"ש ל"ש: ו] אאשם. פי' דאמרי אינהו ידעי דחיישינן להבאת לבית הפסול גליון: ז] מצורע הוא הרי זה: ח] וכולן רשאין הכהנים כו': ט] כו' דאמר: י] שצריך לאכול השמן בתוך זמן הביעור הס"ד: יא] לסוחטו כו' הס"ד תיבת כולו ממנו נמחק ומה"ד הא: יב] חומה ולא נהירא דאי קאי אתרומה הוי ליה למימר מעשר אין לוקחין בדמיהן תרומה כדלעיל דלעולם מה שאין ממעט באכילתו פתח ברישא ועוד מתוך המשנה כו' אסור לכך נראה דגרסי' באכילתו שהמעשר נאכל לכל ותרומה לכהנים. מהר"ש: יג] המשנה באכילתו הכי. אות ן ותיבת כו' נמחק: יד] בתרומה. אמרו לו מה אם היקל בזבחי: טו] שמיני. ומיירי בספק נזיר טמא ומצורע תוס' אחרות: טז] ובמנחות פ' בתרא פירש: יז] ספק נזיר אות ר' נמחק: יח] חדשה ונותן לתוכו רביעית מים חיים ומביא שתי צפרי דרור: יט] טומאה שחטאתו מעכבתו מלמנות נזירות טהרה אבל: כ] הדמים ומביא עולה וחטאת ושלמים ישהה עד: כא] העוף ספק ומגלח: כב] אומר למחר יביא: כג] זומא. פי' שאינו: כד] איני יכול לגלח עד:

לד א מיי' פ"ג מהלכות מעשר שני הל' יא:
לה ב מיי' פ"ה מהלכות שמיטה ויובל הל' ד:
לו ג מיי' פ"י מהלכות מילות הלכה ו:
באכילתו נ"ק
פי' כרמב"ם פ"י מהל' נזירות וכל"מ ועי' רש"ק

לאמר נ"ק
לקמן צ:
ר"ש שמעון
מעשר שני פ"ב משנה ב
שביעית פ"ח משנה ז [בכורות ס:]
נ"ק מ"ו
בעיל נע"ב
נזיר ס. מנחות קה. נדה ס.
בשבעה והם ושנה ומבקש נ"ק
עד שיזרוק הדם עליו דשלם כו' נ"ק
טומאה אסור כו' נ"ק
תגלחת שניה שיעשה נ"ק
גי' כל"ק מגלחים ואחר גילוח זה כתוב בתוספ' ומביא כו' כצ"ל
משסה נ"ק
ותגלח נ"ק
לו לימי נגעו נ"ק
תגלח עד נ"ק
וספר נ"ק
ועולה נ"ק